

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki V. S.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. LEYLA DEMİR - 27227 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : 27 Mayıs 2010 Perşembe günü Antalya Limanından Mavi Marmara adlı gemiyle Gazze Limanından Gazze'ye insai yardım malzemeleri götürmek ve dağıtmak üzere yola çıktık. Kıbrıs açıklarında Yunanistan dan Eleftheri mesogios (yük) Sefondoni (yolcu) Amerika'dan Challenger1, Challenger2 (yolcu) ve İrlanda'dan Rachel Corrie (yük) gemileriyle buluştuk. Bunlardan Rachel Corrie gemisi bozulduğu için geride kaldı. Yük gemilerinde, abluka altına alınmış Filistin halkına götürülmek üzere insani yardım malzemeleri, tıbbi yardım malzemeleri ve inşaat malzemeleri vardı. Yolcu gemilerinde de Milletvekilleri, çeşitli dernek yöneticileri, insani yardım aktivistleri, değişik dinlere mensup din adamları, yaşlılar, kadınlar, gençler, çocuklar, bebekler ve gemi Mürettebatı vardı. 31 Mayıs 2010 sabah 04:30 sularında bir anda "botlar yaklaşıyor" "botlarla saldırıyorlar" gibi bağrışmalar akabinde şiddetli bomba patlama sesleri duymaya başladım. Akabinde ışıklar eşliğinde güverteye gaz ve ses bombaları atıldı. Sürekli patlama sesleri geliyordu. Ben arka sancaktaydım. Güverteden dışarı baktığımda İsrail bayraklı Zodyak botlardan komandoların gemiye çıkmaya çalıştıklarını gördüm. Zodyaklardakiler buradan gemiye çıkamayacaklarını anlayınca gemiden biraz açığa çekilip açıktan gemiye mermi sıkmaya ve ses bombası atmaya devam ettiler. Bu esnada üst kata helikopterlerle asker indirmeye başlamıştı. Askerler tek tip giyinmişlerdi ve maskeli idiler. Rütbelerinin ve rozetlerinin üzerlerini siyah bantlarla kapadıklarından rütbelerinin ne olduğunu bilemiyorduk. Ellerinde çok değişik silahlar vardı ve gelişigüzel hedef gözetmeden ateş ediyorlardı. Bazılarında hedefi lazer ışığıyla gösteren bizim G3 tüfeklerine benzeyen silahlar vardı. Üst kattan aşağıya sürekli yaralılar getiriliyordu. Biz tam anlamıyla şaşkına uğradık. Uluslararası sularda olduğumuzu biliyorduk ve tamamen insani yardım taşıyan bir geminin sivil yolcularıydık. Elimizde kendimizi savunacak hiç bir şey yoktu. Gemideki tüm insanlar salonlara yönelmeye başladı fakat kurşun sesleri bir türlü kesilmek bilmiyordu. Ve yukarıdan yaralılar gelmeye devam ediyordu. Herkesin teslim olmasına rağmen askerler hala ateş ediyorlardı. Biz salonda otururken de güverte kapısından bir asker içeriyi kamerayla kaydediyordu. Bir başka askerde lazer ışıklı silahı insanların alınlarına yüzlerine tutarak taciz ediyordu. Gemide tüm hakimiyeti kurana kadar bizleri salonda bu şekilde beklettiler. Tuvalete gidemiyor, yaralı olan arkadaşlarımıza yardım edemiyorduk. Sonrasında bizleri güverteden dışarıya çağırarak tutuklamaya başladılar. Bir asker tuhaf bir silahı kafamıza tutarken iki askerde üzerimizi arıyordu. Ceplerimi tek tek boşalttılar. Cüzdanımda bulunan 5600 USD. Paramı, çocuklarımda ve eşimin vesikalık fotoğraflarını, Nokia 6300 model telefonumu, flaş belleğimi, mide ve ağrı kesici ilaçlarımı, sigaramı ve dua kitabımı alıp, boş cüzdanımı ve pasaportumu bana verdiler. Sürekli anlamadığımız bir dilde bağıra bağıra konuşuyorlardı ve onlara herhangi bir şey diyemiyorduk. Ellerimizi plastik kelepçelerle kelepçeyip üst kata güverteye çıkardılar.

Yerler ıslaktı ve kan izleri vardı. Bizi dizüstü çömeltip açık alana dizdiler. Akdeniz güneşi tepemizde mil gibiydi ve kollarımızdaki kelepçeler bileklerimizde çok rahatsız ediyordu. Dizüstü oturmakta ayaklarımızı hissedemeyecek kadar uyuşturmuştu. Tepemize gelen helikopterler çok yakın mesafede olduğundan sesi ve rüzgarı müthiş etkiliyordu. Acı olanı kadınlar ve yaşlılar da aynı muameleyi görüyorlardı. Bu durum bizi salona alana kadar devam etti. Salona geldiğimizde çantalarımızın açılmış eşyalarımızın ortalığa saçılmış ve çantaların gelişi güzel bir kenara yığılmış olduğunu gördük. Artık açlıktan takatimiz kalmamıştı. Masalarda kalan eski yiyecekleri yemeye çalışıyorduk. Tuvalete gitmekte büyük bir sıkıntıydı izin isteyenlere bağıyorlar, aşağılıyorlar, elindeki kelepçeyi açmıyorlar, tuvalette kapıyı kapatmasına müsaade etmiyorlardı. Bu durum limana yaklaşmaya kadar devam etti. Ashdod limanında geminin tahliyesi çok uzun sürdü. Teker teker çıkarılıyorduk. Bir kişinin çıkarılması 5-10 dakika sürüyordu. Liman girişinde de çok detaylı bir aramadan geçirildim. Zaten her aşamada üst aramasından geçiriliyorduk, limanda da pasaport kontrolünde fotoğrafımı çektiler, parmak izimi aldılar, önüme bir evrak koyup Türkçe tercüman eşliğinde "İsrail'e bizim zorla girdiğimizi toprak ihlali yaptığımızı, evrağı imzalarsam beni hemen ülkeme yollayacaklarını, imzalamasam hapse atıp yargılayacaklarını söylediler". Ben de sınır ihlali yapmadığımı, İsrail'e değil Filistin topraklarına gitmekte olduğumuzu, Uluslararası sularda 75 mil açıktaki İsrail'in gemimize saldırıp işgal ederek bizi İsrail'e zorla getirdiğini tutanak kağıdına yazarak imzaladım. Oradan bizi hapishanelere taşıyıp ikişer ve dörder kişilik hücrelere koydular. Hapishanede 1 gün kaldık, oradan Hava limanına nakledilip ülkemize geri yollandık. İsrail askerleri gemiyi işgal edip, bizi hava alanında uçağa bindirene kadar her aşamada yolcuları aşağılayıcı davranışlarda bulundu, söz ve ifadelerle tahrik edip ufak bir tepki vereni darp edip insanlık onur ve şerefine yakışmayacak muameleler yaptılar. Yemek, su tuvalet gibi temel ihtiyaçlara kısıtlamalar getirdiler. Ayrıca dijital eşyalarımızı tahrip edip bazılarını el koydular, kişisel eşyalarımızın tamamı bize iade edilmedi. Rızam dışında kameraya kaydedildim, fotoğrafım çekildi, parmak izim alındı hürriyetim tehdit edildi. Birçok, hakaret, aşağılama, darp ve psikolojik işkenceye maruz kaldım. Bu vesileyle gemiye müdahale edenler ve müdahale kararını veren yetkililerden şikayetçiyim. Dedi. .

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. Sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. Dedi. Beyanı okundu. Hep birlikte imza altın alındı.
15/07/2010